

Johann Heinrich Meibom

Carmen Panegyricum, In Exequiis Funebribus Reverendissimo Et Celsissimo Principi Ac Domino, Dn. Johanni, Lubecensium Nuper Antistiti, Norwegiae Haeredi, Sleswici Holsatiaeque Duci &c. Adornatis

Lubecae: Jaegerus, 1655

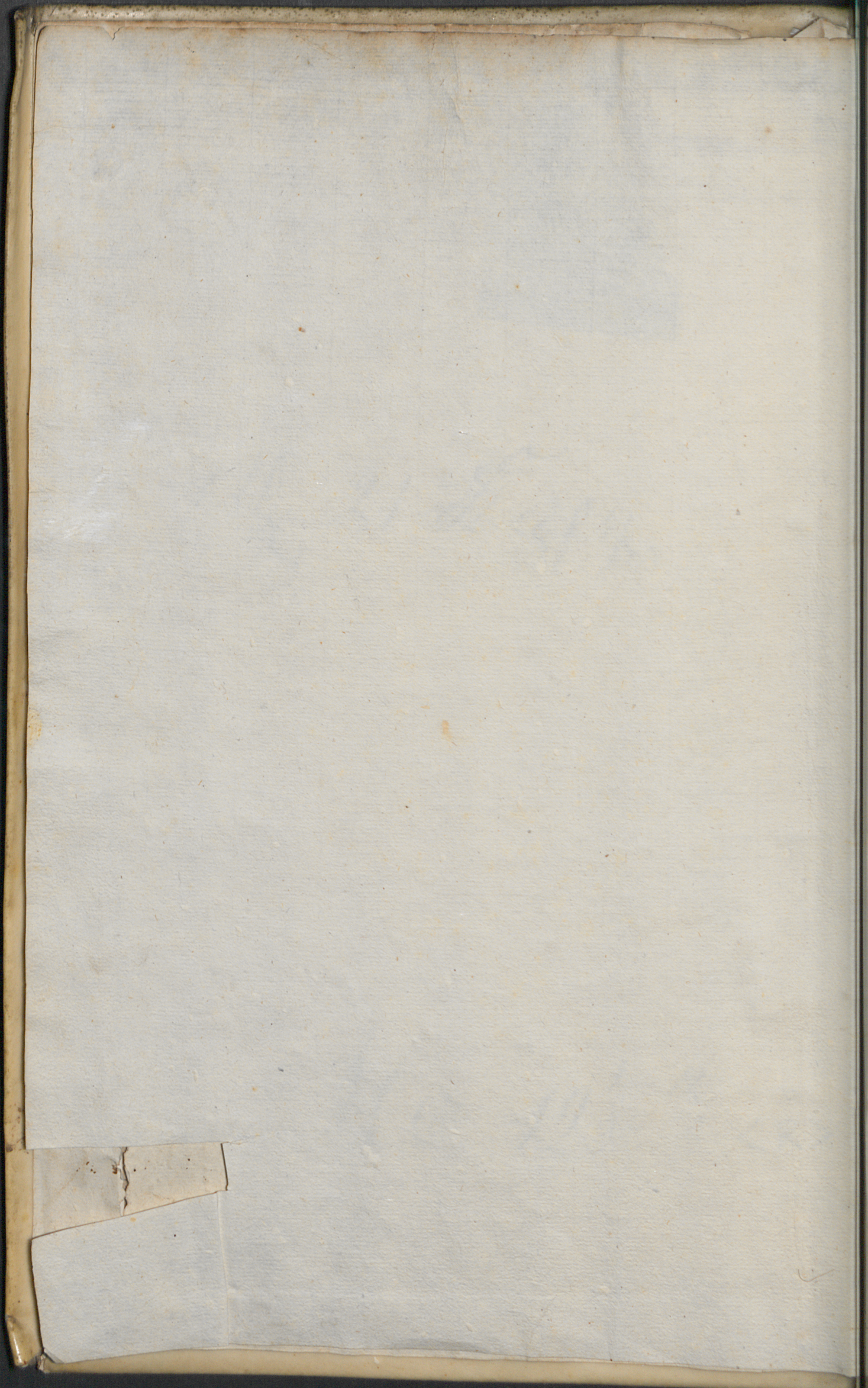
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn812766512>

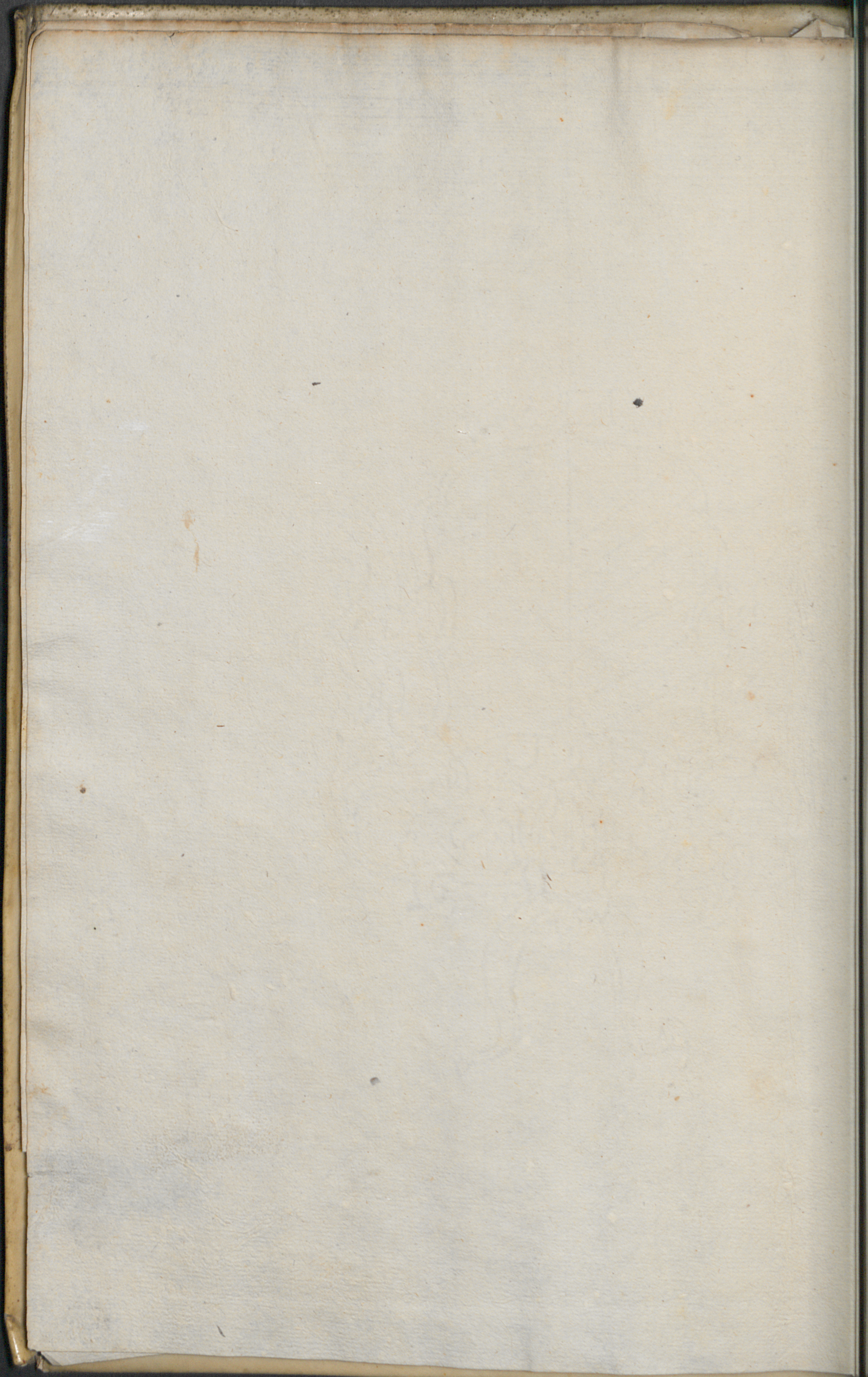
Druck Freier Zugang

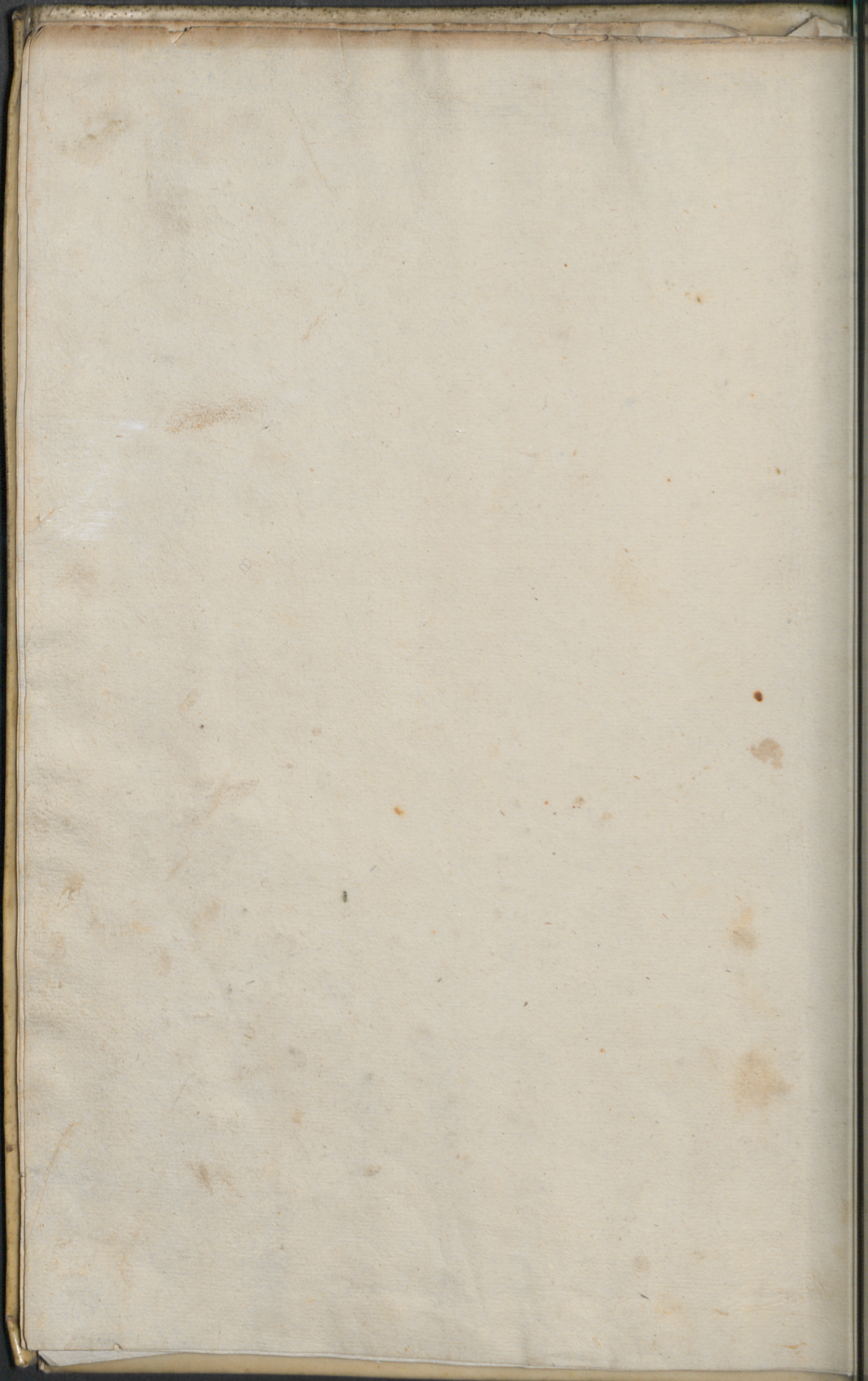

Bl. 21 Kupfer

Ac-19^{1-12.}
1-51 <R>

33
CARMEN PANEGYRICUM,
IN EXEQUIIS FUNEBRIBUS

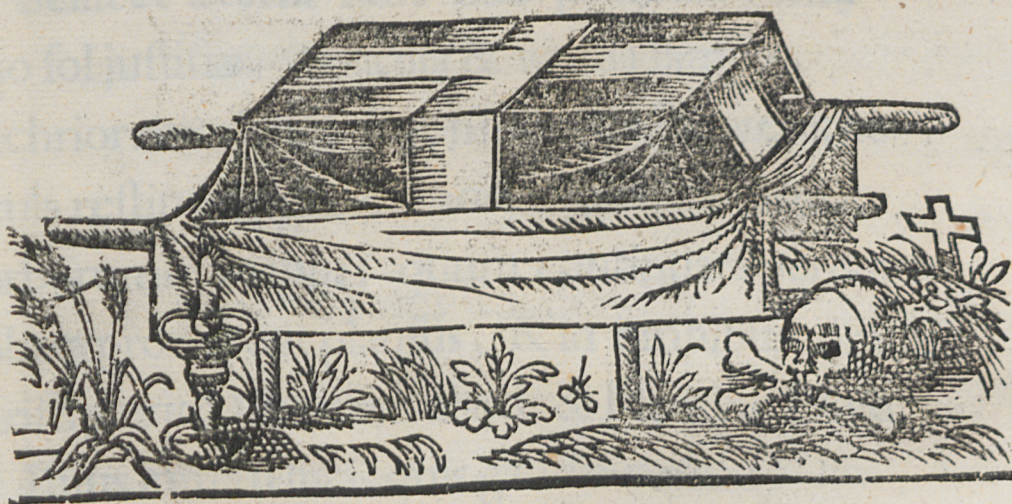
REVERENDISSIMO ET CELSISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,

DN: JOHANNI,
LUBECENSIVM NUPER ANTISTITI,
NORWEGIÆ HÆREDI,
SLESWICI HOLSATIÆQUE DUCI &c.

ADORNATIS,
CONSCRIPTUM

AB

JOANNE HENRICO MEIBOMIO,
REIP. LUBECENSIS ARCHIATRO.

LUBECÆ,
Typis GOTHOFREDI JÆGERI,
ANNO CHRISTI M. DC. LV.

CARMEN PANEGYRICUM
IN EXQUIS FINEBIBUS

REVERENDISSIMO ET CRASSIMO
PRINCIPIS AC DOMINI

DN: JOHANNI

LUBECENSISIMUS NUPER ANTISSIMUS
NORWEGICAE HERRIAE

SLESWICHI HOLSATIAEQVE DUCI &c
ADORNATIS

CONSCRIBITUM

JOHANNI HENRICO MEBOMIO
REP. LUBECENSIS ARCHICANTO

LUBECAE

Typis GOTHORFII-MEGERI
ANNO CHRISTI M. DC. LV.

Er rediit, ver purpureum, quod frigore
longo

Torquentes laxavit agros: quod gramina campis,
Arboribusq; comas, fluviis quod reddidit undas:
Quod Zephyros fecit spirare tepentibus auris,
Infectisq; dedit vitam, filvasq; canore
Implevit: quo, ceu fenio tardante, soluti
Lætior & ridens facies apparuit orbis.

Aspicimus nempe hoc lætentur ut omnia vere!

Viscera sanguis init novus, & defecta salubres
Pectora concipiunt luccos, ipsaq; resurgunt
Corporis atq; animæ desueta ad munia vires.

Scilicet æterni sunt hæc præludia veris,
Quo sol justitiæ, viva illa & vivida lampas,
Pulchrior exoriens, hyemis confecta veterno
Secula restituet: quum mors abolebitur atra,
Morborumq; manus: quum continuata perennes
Sabbata producent plausus, & in omnibus omnis
Christus erit Divo cum Patre & Flamine Divo.

Istius intuitu lucis quis gaudia condat!

Quis non arcanos in pectore sentiat ignes?
Ipse, animum certe mihi quum subit ejus imago,
Hei mihi! quam me extra rapior, quam inflammor an-
helus!

A 2

Jamq;

Jamq; alte super astra feror, qua lumine multo
Circumfusa Dei majestas alma coruscat.

Da nobis hoc vere frui, da gaudia inire
Lucis inaccessa, atq; ipsum te cernere solem,
Virgine nate Deus: qui sub primordia veris
Turpiter amissum vitæ caelestis honorem
Instaurasti ardens: tenebras & tædia longa
Impacatae hyemis meliori fidere mutans.

Nam patris offensi quum vindex ira nocentum
Exigeret poenas, quod sub primordia mundi
Labe creaturas turpi maculasset Adamus,
Mandati oblitus Jovæ, & simul omnis in illo
Posteritas rea facta esset: jamq; horridus Orcj
Arbiter ardentis (caput horum & causa malorum)
Ad flammis miseros & non cessura vocaret
Tormina: tu genitorem inter lapsosq; rebelles
Te mediatorem statuisti: & quicquid acerbi
Vi multa impostor mortalibus intentabat,
In caput auctoris vertisti criminis hujus.

Ille quidem furis armatus, & agmine duro
Horrendæ Stygis, ad pugnam descendit atrocem,
Nilq; intentatum linquens, tibi vulnera fixit,
Eripuitq; adeo vitam (nam morte piandum
Crimen erat) sed quum victum te crederet amens

Victorem

Victorem expertus, palmæ tibi cesſit honore.

Atq; ita quod primum, naſcentis origine mundi,
Ver male perdiderat, reparatum hoc vere ſecundo
In melius rediit. placata eſt ſæva parentis
Ira furorq; tui. coiere in fædera dextræ
Te ſponfore novo, legesq; utrinq; ferente
Antea inauditas: quas ipſe exhorruit exſpes,
Et ſecum indignans etiamnum obmurmurat hoſtis.

Iſta renaſcentis mihi tempus amabile veris
Suggerit, & ſi non aliàs cantata fuiſſent,
Materiam mihi jure darent: ut plectræ reſumens,
(Dum mea nunc vernans ſe lætior explicat arbor,
Naturæq; imitata vices nova robora ſumit)
Grata Deo facili meditarer carmina vena.

At nec veris honos, hilaris nec gratia florum,
Demulcet mihi triſtem animum: ſed corda fatigat
Luſtibus, atq; oculos lacrymis perfundit obortis,
Atq; alios planè tacito ſub pectore motus
Concitat, & penitas inflammat Muſa medullas
Igne novo, ac triſtes numeros & lugubre carmen
Poſcit, nec ſolito mihi fas decurrere plectro,
Dum modo, præluſtri prognatus origine Cimbrum,
Maximus antiſtes, & noſtri gloria ſæcli,
Vere novo hoc mundi, cæleſtia gaudia veris

B

Æterni

Æterni mutat, terrenaq; cuncta perofus
Sideris in numerum magno succedit Olympo,
Nil præter defiderium orbi triste relinquens.

Pareo Diva tibi, non uno nomine tanti
Debitor officii. Scis ipfa, & fcire fateris,
Quam facilis mitisq; tibi, quam femper amicus
Extiterit, fragilesq; decori corporis artus
Crediderit nostris per bina decennia curis.

Pareo Diva tibi, ac promptus tua iusta capeffens,
Altius heroo deducam pectore carmen,
Ferales numeros, & lamentabile carmen.

Quod dum ago, dumq; novo cupidus me accingo
labori,
Non te heic Bacche pater, vatum licet aurea plectra
Vix fine te quicquam possint, nec te augur Apollo,
Nec Charitas, patrioq; cerebro Pallada natam,
In mea vota voco. majus modo numen adoro,
Majus opus tentans. non, si mihi totus in haustus
Detur Castaliæ gurges purissimus undæ,
Omnia non lucis spatio, non noctis abactæ,
Exequerer penito mentis concepta recessu.

Tu tantum ipse meo præfens succurre labori,
Ut te digna canam, Princeps: quem vivus amasti,
Divus ama; & placidus vires animumq; ministra
Dicenti,

Dicenti, atq; piis adspira leniter ausis,
Dive pater, coelo decus addite, ô Indiges heros.

Unde sed auspiciis mihi carminis? unde laborem
Ordiam, & magnis ducam primordia rebus?
An genus & proavos memorem, stirpemq; vetustam
Cimbrorum, & stantes utroq; in sanguine Reges
Augustæ matris, magniq; parentis Adolphi?

Illustri quid stirpe prius? quæ major origo,
Quam quæ regales apices trabeasq; recenset?
Quid vero generosa patrum, cumulataq; profunt
Nomina, & à multis repetita insignia seclis,
Si virtute vaces, & degenerasse feraris
Majorum virtute minor? diademata crebra,
Magnanimosq; Duces, multosq; ex ordine reges,
Hic patriæ Princeps noster, cui iusta paramus
Debita, cum posset jactare, modestius egit:
Credens esse aliquid genus, atq; juvare nepotes
Magnis esse fatos, & quos imitentur habere:
Esse aliud quod nobilitet, si vera petatur
Nobilitas: non hanc ulli de stirpe caduca
Profluere, at proprio virtutum è pondere nasci.
Hæcq; animo illius semper sententia sedit.

Sed novies quinum jam circumvolvitur annum
Sol oculus mundi, & quartum superaddidit orbem,

Ex quo illum primas productum in luminis auras
Pierides diæ tenera de matre cadentem
Ambrosio fovere sinu, ac mentemq; sagaxq;
Finxere ingenium magnis virtutibus aptum.
Illa dies præclara fuit felicibus astris
Et positucali, docuit mox exitus ingens.

Tempore nam ex illo vernans in limine vitæ
Floruit, & multorum in se deflexit ocellos,
Delicium matris summum patrisq; voluptas.
Qualis in aprico succrescens flosculus horto,
Dum fœcunda illum mulcet Zephyritis, & imber
Educat, & miti perfundit lumine Titan,
Pullulat, & calycis grato fulgore coruscans
Ridet & ambrosium late diffundit odorem.

Mox etiam heroæ se vivida femina mentis
Exferere, & Genii dotes: magnoq; parente
In cunis jam dignus erat. puerilibus annis
Mens fuit ad recti justum propensa tenorem:
Non levitas, non illecebræ, non fastus adhæsit.
Simplicitas prudens, simplex prudentia, vitæ
Norma piæ, mores formaret labis egenos.
Addidit his porro solertis cura magistri
Linguarum & sacrae Sophias mysteria prima:

Addidit

Addidit historiæ succum veterisq; novæq;

Terq; trium quicquid condunt arcana Sororum.

Ast ubi jam firmata virum maturior ætas
Fecerat, & quæ esset, poterat cognoscere virtus,
Magna animo volvens, Ithaci prudentis adinstar,
Multorum mores hominum cognoscere, & urbes
Gestiit, & populos alio sub Sole calentes.

Tum patriæ fines & dulcia rura relinquens,
Nobile Gallorum regnum novus hospes adire
Arfit, & antiquos metiri hoc nomine Francos:
Qua Rhodanus velox, Araris qua pigrior illos
Irrigat, & reflui perniciosior unda Garumnæ.

A Gallis abiens, transmis sis Alpibus ipsam
Italiam accessit: Patavina ubi mœnia primùm
Ingreditur, miratus opes, sacratâq; Musis
Atria, quadrato Collegia stantia saxo;
Medoaciq; lacum, Minciûq; Arniq; fluenta,
Et flavum vidit Tyberim, Romæq; cadaver,
Spirantesq; aliquid tristes immane ruinas.

Inde redux Gallis, superatis rupibus altæ
Pyrenes, fessus Titan ubi vergit in undas,
Hesperia vidit populos, & Iberica regna
Ditia; ubi fulvo Tagus in mare volvitur auro.

Tandem etiam nostro divisos orbe Britannos

C

Latus

Lætus adit, visurus ibi loca lata, sibiq;
Cognatas gentes, quas illuc transtulit olim
Fratribus Hengisto atq; Horfæ comes additus Anglus,
(Fertilis Anglus agri cultor, quem flumina cingunt
Hinc Fleuvi, inde Sliæ,) atq; suo de nomine dixit.

Fregerat interea Russorum robora Marte,
Livonosq; suis devictos junxerat armis,
Et cum Sarmatico ad tempus convenerat hoste
Ac jam Teutonicis victor confederat arvis,
Magnanimus prisco Sueonum de sanguine Princeps,
Gustavi Augusto cui contigit omine nomen.

Ille lacesfitus multum, majoraq; ab hoste
Infano metuens, trucis ad confinia Balthes
Littora, & impatiens iræ, victricia tandem
vindex arma capit, Viadriq; gemente receptus
Flumine, fulmineum dextra rotat impiger ensẽ
Vandalicos per agros: nilq; hostem tale timentem
Aggressus bello, de finibus undiq; turpi
Fecit abire fuga: & transmissio fortiter Albi,
Deprensum ad vitreas ripas flaventis Elistri,
Lipsia qua celsum caput inter nubila condit,
Tilliaden multa palmarum laude superbum
Stravit humi victor, spoliis q; insignis opimis
Progrediens, Moeni domuit Nicriq; fluenta,

Et

Et Rhēni Gothicis submitit colla catenis:
Ac tandem in Francis ad amicam Noridos urbem
Substitit, atq; novo opposuit se fortiter hosti.
Audiit hæc noster, peregrino ex axe reversus,
Exultansq; animo, laudisq; accensus amore,
Visere cognatas acies, & Regis amici
Ora tueri ardens, Pegnesi accedit ad amnem.
Ut vero ventum est coram, votoq; fruisi
Contigit, & notas audire & reddere voces
Fas fuit, alternis avidi complexibus hærent
Alter in alterius, dextrasq; & foedera jungunt.

Interea gelidum Suecus festinat ad Istrum,
Et comitem secum deducit ad omnia Cimbrum.
Amneq; trajecto Augustæ devota subintrat
Moenia, Vindelicis posuit quæ Rhætus in oris,
Extulit Augustus: Monachii dein versus ad urbem
Bojæ victor opes, spoliatumq; abstulit aurum,
Ac prædam multis quæ ibi servabatur ab annis.

Heic alios Cimbro motus sub pectore versat
Mars pater, à tenerisq; ipsi bene cognita Pallas:
Quem super ipse sua molitus laude laborem,
Pro patriæ cultu, pro relligionis honore
Induere arma cupit: binis legionibus ardens
Cognatas augere acies: Regemq; salutans,
Atq;

Atq; domum properans, armis circumdatus ipse
Polcit in arma viros, ferrumq; capeffere suadet,
Et glomerare manus: ac nil nisi prælia spirans
Omnibus accendit mentem Mavortis amore.

Verum ea dum passim, magno turbante tumultu
Confiunt, totisq; canuntur classica campis,
Fata parant aliud, votis contraria magni
Principis. illa jubent capulis abjungere dextras,
Et studium blandæ pacis pro Marte pacisci:
Dum moderante Deo suffragia consona Patrum
Egregium virtute Ducem meritisq; potentem
Fascibus admovere sacris, clavumq; dedere &
Pontificale pedum, Lubeca ubi libera coelo
Erigitur, sublime ferens super astra cacumen,
Travaq; mox gelidum falsis caput obruit undis.

Agnovit Jehova tuos sanctissime ductus
Maximus Antistes, & toto pectore grates
Concipiens, lauru ramum felicis olivæ
Mutavit, vitamq; aliam moresq; resumpsit:
Et bonus atq; animi mansuetis Episcopus esse
Maluit, adversis hosti quam occurrere signis.

Quid vero mitramq; gerens & sacra professus,
Præstiterit, nec fama fileat, nec rumor inanis
~~Ventos fene jubet, pacis mihi verbis illud~~

Ventos ~~Ex~~

Ventos ferre jubet, paucis mihi versibus illud
Fas meminisse hodie, & vivaci inscribere chartæ
Quæ vis sublimem tulerit super ætheris oras.

Primam operam sensit non parvo arx ære resecta
Quam tenuit sedem, templum mox addidit arci,
Quod deerat, multoq; hodie præfulgurat auro,
Artificumq; nitet doctis in pariete dextris,
Præfecitq; illi largo mox ære ministrum.

Adde tributa scholæ, pueris quam condidit alta
Stirpe fatis, sed quos premeret fortuna novercans,
Resq; Augusta domi. studiis ut rite peractis
Officiis olim fierent gravioribus apti.

Illos deinde novus Musarum fautor, & alter
Musagetes summo genitus Jove, Cilnius alter,
Regibus ortus avis, varias mittebat ad oras,
In queis ulterius Phoebo Musisq; vacarent
Assidui, sic mitem animum, dextramq; benignam
Erga artes artisq; sacros testatus alumnos.

Id mihi testis erit magnorum filia Guelfum
Julias, in toto notissima Julias orbe,
Et Leida in Batavis Musarum nobile fidus.
Testis idem Gallus, tellus Oenotria testis,
Sapius unde domum, virtute atq; ubere gaza
Doctrinarum aucti, Domino rediere clientes.

D

Tan-

Tandem etiam; (Latii quod non nisi verna tyranni
Improbet, & priscis fuerat res libera mystis
Condere spem generis & circumducere nuptam:)
Applicuit mentem tædis, nymphamq; venustam
VVürtembergiacæ prognatam ab origine stirpis,
Qua vetus incumbit gelido Studgardia Nicro,
Conjugio junxit propriam sibi: plurimus unde
Sperabatur honos, & plurima turba nepotum,
At Lachesis truculenta, fecundis invida rebus,
Spes patris & matris letho interceptit opimas.
Unus adhuc superat generosi sanguinis hæres,
Egregius princeps, pulcræ cui mentem animumq;
Cynthius inspirat, faciles cui poscimus annos,
Nestoreosq; dies: ut divum numere felix
Et premat & superet patriæ vestigia planta.

Plura dolor proferre vetat lacrymæq; calentes
Impediunt vocem: tum cuncta ut proloquar ore,
Non opis est nostræ, nec magno quicquid in orbe
Pierii coetus doctrinæ nomine claret.

Omnia quæ reges Dis immortalibus æquant,
In te opulenter erant, Præsul mitissime: vitæ
Integritas, insonsq; animus, reverentia constans
Numinis æterni, nullaq; in parte vacillans
Religiosa fides, pietas innoxia, candor,

In

In cives prolixus amor. hinc omnibus olim
Spectamen virtutis eris, quod secula nondum
Nota legent, quod posteritas feret omnis in ore.

Maeste tuo veteres æquans heroas honore,
Dive pater patriæ. non ulla oblivia nomen
Obscurare tuum, factisq; evellere possunt.
Dum varius Balthes peregrinus navibus hoïpes
Æquora fulcabit, dum carbasam multa videbit
Gambrivius Zephyros pasfim captare secundos,
Et vitreus pingues dum dividet Eidora terras,
Semper honos, laudesq; tuæ nomenq; manebit.

Salve magne Pater, salve: decus addite cæli
Ordinibus salve. Salve æternumq; valet.

FINIS.

PRINCI-

PRINCIPIS

OPT: MAX:

ET
INCOMPARABILIS,
PIE DEFUNCTI

TUMULUS

ET

MONUMENTUM
CHARTACEUM

NUCUN-

QUICUNQUE HAC TRANSIS,
VIATOR,
LICET PROPERES, ADSTA PAULLUM
ET QUIS FUERIM, QUIDQUE JAM SIM,
ET QUID TE VELIM,
DISCE.
ME
JOANNEM,
EX REGIA FAMILIA PRINCIPEM,
HEROS GENUIT FORTISSIMUS
JOANNES ADOLPHUS,
NORWEGIÆ HÆRES,
SLESVVICI HOLSATIÆQUE DUX,
EX HEROINA ILLUSTRIS,
AUGUSTA CIMBRICA,
SERENISSIMI DANORUM REGIS
FRIDERICI II.
FILIA.

E

PRIMIS

PRIMIS AB ANNIS AD PIETATEM INFORMATUS,
MOX STUDIIS TRADITUS,
DEUM SERIO COLERE,

BONAS LITERAS ARTESQUE AMARE
OCCOEPI.

ADULTIOR FACTUS

GALLIAM, ITALIAM, HISPANIAM, ANGLIAM
HOSPES ADIVI:

REVERSUS
MILITIAM ET GRAVE MARTIS OPUS
SEQUUTURUS,

GUSTAVO MAGNO,
SVECORUM REGI INVICTO
OPERAM ADDIXI.

VERUM IN PROCINCTU STANTEM
FATA ALIO VOCARUNT.

A CATHEDRALI LUBECENSIVM ECCLESIA
IN EPISCOPUM ELECTUS,

VITÆ TRANQUILLÆ, STUDIISQUE
ET LITERIS POSTLIMINIO
REDDITUS,

ME TOTUM ILLIS ADDIXI,
LITERATOS AMAVI,
IUVI,

ADOLESCENTES MINUS FORTUNATOS
IN SPEM PATRIÆ ERUDIRI,
IN ACADEMIIS,

EXTERISQUE REGIONIBUS,
NON EXIGUIS SUMPTIBUS

SUBLEVARI FECI,

SUBDITOS PATERNE REXI.

DE

DE SCENA MIGRARE MUNDANA
JUSSUS, FATALEM METAM
SINE METU ADIVI,

UNICO ORBI RELICTO HÆREDE MASCULO,
QUI MEIS VESTIGIIS INSISTENS
DESIDERIUM AGNATIS MINUAT.

NUNC SEQUIOREM MEI PARTEM
HÆC CRYPTA TENET,

MELIOREM AD SE COELUM RECEPIT.

TU QUI HAEC LEGIS,
UNDE ORTUS SIS COGITA, ET

IN QUOD REVERTERIS,
AUT CRAS, AUT HODIE,

VIATOR.

ABI.

NATUS ANNO c^lo I^oCVI. XV. CAL. APRIL.
OBIIT ANNO c^lo I^oCLV. XII. CAL. MART.
VIXIT ANNOS XLVIII. MENSES XI.

DE SCENA MIGRARE MUNDANA
IUSUS, FATALEM METAM
SINE METU ADIVI
UNICO ORBI RELICTO HARDE MASCOLO
QUI MRS VESTIGIS INSISTENS
DESIDERIUM AGNATIS MINVAT
NUNC SEQUIORUM MEI HARTEM
HABE CRYPTA TENET
MILITIAM AD SE COELUM RECEPIT
TU QUI HAEC LEGIS
INDE OCVLIS SIS COGITA, ET
IN QVOD REVERTERIS
AUT CRAS, AUT HODIE
GUSTAVUS
SVECORUM REX INVICTVS

NATUS ANNO clc lxxv. CAL. APRIL.
OBITU ANNO clc lxxv. CAL. MART.
VIXIT ANNOS XLVIII. MENSIBVS XI.

IN EPISCOPUM ELECTVS
VITAE TRANQUILLAE
REDDITVS
ADOLESCENTES MENS
IN ACADEMIA
EXTENSIO
NON EXIGE
SUBLEVARI FACI
SUBITO PATRIS

Tandem etiam; (Latii quod non nisi verna tyranni
 Improbet, & priscis fuerat res libera mystis
 Condere spem generis & circumducere nuptam:)
 Applicuit mentem tædis, nymphamq; venustam
 VVürtembergiacæ progeneratam ab origine stirpis,
 Oua vetus incumbit gelido Studgardia Nicro,
 gio junxit propriam sibi: plurimus unde
 atur honos, & plurima turba nepotum,
 hefis truculenta, secundis invida rebus,
 tris & matris letho interceptit opimas.
 dhuc superat generosi sanguinis hæres,
 is princeps, pulcræ cui n...
 us inspirat, faciles cui p...
 eosq; dies: ut divum
 nat & superet patri
 ra dolor proferre v...
 ant vocem. tum cuncta
 is est nostræ, nec magno quicq;
 etus doctrinæ nomine claret,
 nia quæ reges Dis immortalibus æquant,
 alenter erant, Præsul mitissime: vita
 s, infonsq; animus, reverentia constans
 S æterni, nullaq; in parte vacillans
 fa fides, pietas innoxia, candor,
 In

